

DE CARAPAT
P915785
DRIEMAANDELIJKS
MEI- JUNI -JULI 2013
AFGIFTEKANTOOR
3970
LEOPOLDSBURG

BELGIQUE - BELGIE
B.P.
3970
LEOPOLDSBURG

*Vriendenkring Carabiniers
en
Carabiniers - Grenadiers*

25 jarig bestaan

**Driemaandelijks
tijdschrift
25 jaargang
editie 2/2013**

**AFZENDER:
LEONARDSTRAAT 60/3
3970 LEOPOLDSBURG**

**Verantwoordelijke uitgever
Kol SBH Peiren W
Leuvensesteenweg 225/4
3070 Kortenberg**

Wie doet wat

Antwerpen:	Voorzitter Fernandusdijkstraat 24 Tel: 03/6463955 Secretariaat Grote baan 25 Tel 014/655428	Schouwaerts Francois 2170 Merksem Mail: fschouwaerts@skynet.be Van Bourgogne Gilbert 2380 Ravels Rek nr. BE32 6460-1976-7402 Mail: gilvabo@skynet.be
Brabant	Wvd Voorzitter en secretariaat Leuvensesteenweg 225/4 Tel & fax 02.252.01.17	Peiren Willy 3070 Kortenberg Rek nr. BE36-0010-0597-5781 Mail: willy.peiren@gmail.com
Klas 49	Voorzitter Zandstraat 51 Tel :014/842645	Beckers Alfons 2431 Laakdal
Klas 50	Voorzitter - Secretariaat Meldertsesteenweg 9bus 2 Tel: 011/422321 (na 20.00uur)	Aerts Albert 3583 Paal-Beringen Rek nr. BE13 3300-5209-7239
Klas60 e/d jaren 60 West-Vlaanderen	Voorzitter Secretariaat Leimolenstraat 31 Tel: 051/501902	Vervaeke Willy 8600 Keiem Rek nr. 652-4807891-71 Mail: marleen.gheerardyn13@gmail.com
Limburg	Voorzitter Leonardstraat 60/3 Tel 011/344884 Secretariaat H van Veldekestraat 29 Tel:089/565419	Hendrickx Albert 3970 Leopoldsburg Rek nr. BE26 9796-2155-9029 hendalb@skynet.be Contriijn Francois 3680 Maaseik francios.contriijn@gmail.com
Oost-Vlaanderen	Voorzitter Eeklostraat 168 Tel: 09/2268791 Pennyngmeester Geraardbergsestwg 106 Tel: 055/420740	Van Poeke Marcel 9030 Gent- Mariakerke Verdegem Hubert 9960 Brakel Rek nr. BE90-3900 5439 5332
Oud OOFFRN 1C West-Vlaanderen	St. Maartensbilk 14 /B13 Tel: 050/310978 Pieter Boncquetstraat 17 Tel: 051/314245	Lucas Willy 8000 Brugge Mail: carpat.wvl@skynet.be Dupont Andre 8870 Izegem Rek nr. BE85 0016-0005-4406
Mars Compagnie	De Camps Amie Hendrickx A Vercruysse Johan	Av. Des Ramiers 17 1330 Rixenart Leonardstraat 60/3 3970 Leopoldsburg baan naar bree 36 bus1 3990 PEER
Hoofdbestuur:	Voorzitter Secretariaat Leuvensesteenweg 225/4	Peiren Willy 3070 Kortenberg Rek nr. BE36 0010 0597 5781
Afwerking Carapat:	Hendrickx Albert	3970 Leopoldsburg E-mail hendalb@skynet.be
Verantwoordelijke uitgever	Peiren W, Leuvensesteenweg 225/4	3070 Kortenberg willy.peiren@gmail.com

De Voorzitter

Beste Vrienden,

De voorbije periode was betrekkelijk druk met plechtigheden in de West- en de oostkant van ons landje om het centrum niet te vergeten met de medailleparade. Vooral op die laatste gebeurtenis hebben wij kunnen vaststellen dat vriendschap geen ijdel woord is. In een ijzige temperatuur bij een laat uur toch nog een verre verplaatsing maken om in te gaan op een ultieme uitnodiging is een bewijs dat er een verbondenheid bestaat in de schoot van de vriendenkring. De tweemaandelijksse bijeenkomsten in het bataljon georganiseerd door Albert Hendrickx met medewerking van de korpsadjutant Carl Smets werpen zeker vruchten af. Tevens zijn zij aanleiding tot de organisatie van activiteiten die ons allemaal moeten dichter bijeen brengen. Voor de toekomst wordt uitgekeken om bestaande activiteiten aantrekkelijker te maken voor iedereen zonder dat wij al willen onthullen waarover het zou kunnen gaan.

Zoals ieder jaar waren wij vertegenwoordigd in Zuidschote voor de herdenking van de slachtoffers van de gasaanval in april 1915. Carabiniers van de klas 74 waren aanwezig om aan de plechtigheid deel te nemen. Het was een aangename verrassing, naast de getrouwen van ieder jaar nieuwe gezichten te ontwaren. Ook in Veldwezelt was er een mooie delegatie van de vriendenkring, vooral Limburgers aanwezig. Voor de medailleparade waren wij, ondanks de late verwittiging in de bijtende kou met een 20-tal Carabiniers afgezakt naar Leopoldsburg om hulde te brengen aan de Carabiniers-Grenadiers die hun opdracht in Afghanistan met succes hadden volbracht. Het was een enig schouwspel in het licht van de schijnwerpers. Hoedje af voor de ontwerper van het hele gebeuren, wij zouden er willen een naam op plakken, maar willen er niet naast schieten. Nog meer voldoening schonk de aanwezigheid in Sint-Truiden. Een beetje uit alle hoeken van het land waren er Carabiniers opgekomen. Het was een fijne dag niet in het minst door één van de eerste mooie lentedagen in 2013. Het middageten eenvoudig maar lekker, werd gevolgd door een toeristische wandeling over de Grote Markt en o.a. een bezoek aan de ondergrondse ruïnes van de kerk, die ons veel leerden over Sint Truiden.

De maand mei is echter nog niet afgelopen. Op 03 en 04 mei wordt er hulde gebracht aan de Carabiniers die in 1940 de schok opvingen aan het Albertkanaal en het Schipdonkkanaal te Adegem. Een week later grijpt de jaarlijkse bedevaart plaats in Arendonk om de slachtoffers te herdenken van de Carabiniers en de Franse Dragonders die zij aan zij hun leven lieten net boven de grens België/Nederland. Verder in de trimester duiken wij in de herdenkingen van 1914 en 1918. Op 04 augustus wordt hulde gebracht aan het veldleger van 1914-18 en zijn Chef, koning Albert I, te Nieuwpoort. Dieper in de maand herdenkt de Koninklijke Vereniging "Vrienden van het OLV-Hoekje de helden van de Ijzervlakte. De plechtigheid gaat door op 23 augustus en vangt aan om 14u45 met een inleiding door de Voorzitter gevolgd door een bloemenhulde. Aan de twee zerkjes rond de kapel zullen wij zoals vorig jaar een bloemstukje neerleggen. Na de bloemenhulde volgt een Eucharistieviering opgedragen door de deken van Diksmuide. Twee dagen later op 25 augustus organiseert de gemeente Boortmeerbeek de plechtigheid te Schiplaken die aanvangt met een eucharistieviering om 10u00 gevolgd door een wijding van het monument en de zerkjes aan de kerk. Nadien volgt een receptie door de gemeente al dan niet gevolgd door een koffietafel. Voor de leden van de Vriendenkring wordt een eetmaal georganiseerd in het Veilinghof, het paleis van het witloof (deelname in de kosten € 35,00 te storten op rekening van de vriendenkring BE36 0010 0597 5781 Eenenboomlaan 16 , .1932 Sint-Stevens-Woluwe. W. Peiren verwittigen voor 21 augustus 13 hetzij via mail willy.peiren@gmail.com of met brief Peiren, Leuvensesteenweg 225/4, 3070 Kortenberg.

In september vinden wij elkaar terug voor de herdenking van de bevrijding van Passendale in september 1918. De viering gaat door op 22 september en vangt aan met een eucharistieviering om 10u00. Na de mis volgt de bloemenhulde aan het gemeentelijk monument en de gedenkplaten aan het oude gemeentehuis en op de hoek van de Carabiniers- en Grenadiersstraat. Na de plechtigheid volgt een receptie door de gemeente. Op dezelfde dag organiseert de gemeente Sint Katelijne Waver een herdenking aan de schans van Dorpveld, waar de Carabiniers van het 2de vestingregiment zich

hardnekkig verdedigden. Ook hier vangt de dag aan met een eucharistieviering om 10u00. Nadien volgt een bloemenhulde aan het plaatselijk monument, waarna de optocht naar Dorpveld start. Ter plaatse volgen toespraken en een bloemenhulde. Wat bijzonder is hier is de deelname van de jeugdbewegingen. Op 05 oktober volgt dan de plechtigheid in Stuivekenskerke en Tervate.

Om reden van onbeschikbaarheid van de Villa Astrid hebben wij de Dag van de Carabiniers moeten verschuiven. Voor dit jaar zijn volgende data vastgelegd : 25 september Leopoldsburg, 26 september Schaarbeek..

Adressen Carapat

Bij de laatste zending van De Carapat kregen wij volgende uitgaven terug :

- Berckx , Eigenhoevenstraat 24 Flat 4, 3060 Bertem
- Coels Hubert, Oorlogskruisenlaan 353/6, 1120 Brussel
- Masschaele Kruintingstraat 104, 1800 Vilvoorde

Heeft er iemand weet van de verhuis van deze leden ? zo ja graag een seintje !!!

Sommige maken zich druk over het adres van de rekening van de vriendenkring (Eenenboomlaan 16, 1932 Sint-Stevens-Woluwe). Binnenkort maar na de Dag van de Carabiniers zal dit adres worden aangepast. Vroeger dit adres wijzigen zou alleen leiden tot verwarring.

WP

Uit sympathie

CAFÉ VICOgne

**AAN HET MONUMENT VAN DE CARABINIERS
AAN DE INGANG VAN DE KERK**

STUIVEKENSKERKE-DIKSMUIDE

Klas 50

Goede vrienden en vriendinnen,

Wij melden u dat onze gewezen voorzitter Mijn schoonbroer Maurice Clemmen overleden is en op zijn 83 ste verjaardag ten grave werd gedragen. Alles is zo vlug veranderd., wat niemand durfde te denken. Drie weken geleden nog samen op bezoek bij zijn vrouw Maria, mijn zus. Ze voelde haar niet goed zodat haar dochter Linda haar terug naar haar kamer bracht en Maurice zei : ons ma gaat achteruit. Drie dagen later werd hij zelf opgenomen in het ziekenhuis met overal hevige pijnen., die hij zelf altijd heeft verzwegen om toch maar bij Maria te kunnen zijn. Daar in de kliniek hoorden de kinderen het zwaar verdict. lever en long kanker. Niets meer aan te veranderen. Na veertien dagen hebben de kinderen beslist om Maurice naar huis te laten brengen om aldaar tussen zijn kinderen en kleinkinderen te kunnen sterven. Wat ook vlug is gebeurd zonder dat hij zelf op de hoogte was van zijn ziekte. Zijn wens was altijd geweest , als ik sterf mag er niet teveel drukte bij zijn , alles intiem. Toch hebben de kinderen er aan gehouden vader een mooie uitvaart te geven. Wat wij ook hebben gerespecteerd. Onder zijn foto ziet u het embleem Parvi sed Magni., als ook het vaandel achter de kist, wat ik goed vond maar waarvan ik niet op de hoogte was. Op het einde van deze dienst weerklonk de Last Post en iedereen was muisstil en stond recht. Echt om kippenvel van te krijgen.

Dank u aan allen die er konden aanwezig zijn. Kolonel Peiren , Hendricks Albert en een viertal vrienden van de klas 50 . Dank u wel voor uwe aanwezigheid. De familie was tevreden.

Ja zo is het leven. Komen en gaan. Het zal er niet op verbeteren op onze leeftijd. Wij beschikken nu nog over 35 leden, en wij wensen je nog het allerbeste toe voor de zomertijd , hou u kloek en laat mij ook weten of er hier of daar iemand zou overleden zijn.

Parvi sed Magni klein maar dapper
Het ga je goed

Aan de beproefde familie betuigen wij onze innige deelneming en wensen hen veel sterkte toe om samen het verdriet en leed te verwerken.

Albert Aerts

Liefdevolle
herinnering aan

De heer
Maurice Clemmen
"Stropke"

echtgenoot van

Mevrouw
Maria Aerts

Medestichter, gewezen voorzitter en lid van
de Vriendenkring Carabiniers Prins Boudewijn Klas 50.

Geboren te Gent op 14 mei 1930 en omringd door zijn
gezin thuis overleden te Heusden-Zolder op 8 mei 2013.

Veel heb je ons gegeven.
Veel heb je voor ons betekend
opgewekt en zorgzaam,
nooit vragend, nimmer klagend,
altijd stil dragend.
Moedig ging je door,
je werd alleen zo moe.

Liefste pa,
onze liefde is voor eeuwig,
in onze harten nemen wij
je overal mee naartoe.

En om het met pa zijn woorden te zeggen:
"Moeder, moeder, wat is dat???"
Hiel men hum is nat!"

De familie dankt u voor uw aanwezigheid,
gebed en blyken van medeleven.

Bes.: Witters & Baars, Heusden-Zolder, 011-93 81 59.

The Last Post

Een ontroerend gebeuren. Men vraagt zich niet af waar de oorsprong ligt van deze sonnerie. Het verhaal verwijst naar 1862 gedurende de Amerikaanse burgeroorlog. Terwijl het leger van de Unie van kapitein Robert Ellicomble in de buurt van Harrison's Landing in Virginia stond, stond aan de andere kant van deze smalle landsgrens het leger van de confederatie.

Tijdens de nacht hoorde kapitein Ellicombe het gekreun van een ernstig gewonde soldaat. Niet wetende of het een soldaat van de unie of van de confederatie was, besloot de kapitein, ondanks de gevaren de gewonde soldaat te gaan zoeken om hem medische zorgen toe te dienen. In het onophoudelijk vuur van het gevecht sluit hij naar de gewonde toe en brengt hem naar het kamp van zijn leger. Daar aangekomen stelt hij vast dat het een vijandelijke soldaat is en was hij reeds overleden. De kapitein stak een lantaarn aan en in het vale licht zag hij het gezicht. Het was zijn eigen zoon.

De jongen studeerde muziek in het Zuiden toen de oorlog uitbrak. Zonder zijn vader te verwittigen nam hij dienst in het leger van de Confederatie. De volgende morgen vraagt de kapitein met pijn in het hart, ondanks de vijandelijke status van zijn zoon, aan zijn chefs om hem met militaire eer te begraven. Zijn verzoek werd uitzonderlijk ingewilligd. De kapitein vroeg ook of de muziekkapel van het leger de begrafenis mocht begeleiden. Zijn verzoek werd geweigerd wegens het feit dat zijn zoon een vijand was. Maar uit eerbied voor de vader werd toch besloten één muzikant toe te wijzen. De Kapitein koos voor een hoornblazer. Hij vroeg de muzikant enkele noten te spelen van een papiertje dat hij had gevonden in de jaszak van het uniform van de jonge militair. Zo ontstond de ingrijpende melodie "The Last Post". Op de meeste plechtigheden wordt met de Last Post het einde aangekondigd.

Carabiniers-Grenadiers en Cavalerie ... een traditionele band.

door LtKol SBH Geert VANLINTHOUT

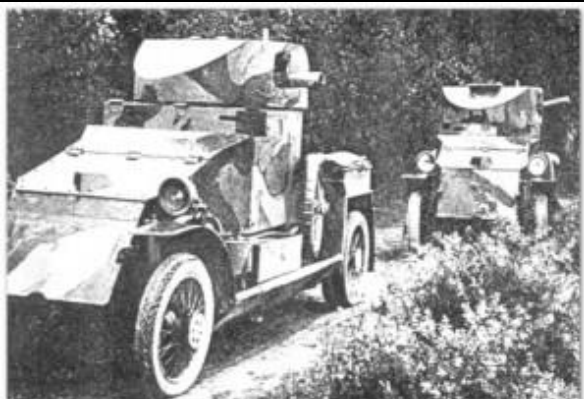
Deel 2.

1. Carabiniers-Grenadiers en het ACM-Korps tijdens de Eerste Wereldoorlog

Toen het front zich achter de IJzer stabiliseerde is er voor deze mobiele wapens voorlopig geen rol meer weggelegd. Luitenant baron Pierre de Caters, commandant van een auto-mitrailleuse en één van de Belgische pioniers in het domein van autoraces en het vliegwezen, oppert het idee om een gevechtseenheid met pantserwagens samen te stellen in Parijs om het volgend offensief te steunen. Het Ministerie van Oorlog in Le Havre volgt zijn idee en geeft luitenant-generaal Clooten, bevelhebber van de Belgische basis in Autignes bij Calais, begin november 1914 de opdracht manschappen te rekruteren voor een nieuw op te richten eenheid van geblindeerde wagens. Enkele **Carabiniers en Grenadiers** zullen zich aanmelden bij dit **nieuwe “elitekorps”**. Op 1 december 1914 komt de trein met de nieuwe rekruten toe te Parijs. Ze zijn jong, sportief en hebben gestudeerd. Luitenant de Caters ontvangt hen en begeleidt hen naar de kazerne La Nouvelle France. Op 3 december komt Majoor Collon toe, die officieel aangeduid werd als Korpscommandant. Deze heeft de opdracht om een gevechtseenheid met een contingent pantserwagens en hun getrainde bemanningen, met een contingent gewapende infanteristen op fietsen en motorfietsen en met voertuigen en personeel voor de logistiek op te richten dat in staat moet zijn om met grote snelheid te kunnen oprukken, door de vijandelijke linies breken, strategische punten bezetten en paniek zaaien in het door de vijand bezet gebied. Dit is niet wat baron de Caters wou. Hij wou een colonne pantserwagens aanvoeren met honderd specialisten. Hij trekt zich terug en zal zich terug toeleggen op zijn eerste passie: vliegen. Het **ACM-Korps** is hiermee geboren (**ACM = Auto-Canons Mitrailleuses**). In de volgende maanden zal het Korps in de streek van Parijs trainen.

Ze krijgen een nieuw uniform dat ontworpen werd door het modehuis van madame Paquin. De getailleerde jas, rijbroek en de rechte mantel met omgeslagen kraag werden vervaardigd in soepel **zwart** laken. Een zwarte kepie met klep, een zwarte lederen jas en broek, laarzen en beenkappen uit kalfsleer vervolledigen het gevechtstenuue.

De Minerva's werden vervangen door nieuwe pantserwagens gebouwd in Frankrijk: Mors, en Peugeot. Tevens werden er gepantserde Engelse Lanchesters aangekocht.

	
MORS chassis met Minerva motor	Lanchester armoured cars
<i>Bemanning: 3 of 4 Bewapening: 37 mm kanon of 2 Hotchkiss machinegeweren Pantserplaat: 7 mm dik</i>	<i>Bemanning: 4 Bewapening: 1 x Vickers 303 4.9 m lang– Snelheid: 80 km/u</i>

<i>Gebouwd door de Ateliers Kellner te Billancourt, FR</i>	
	<p>PEUGEOT touringauto chassis met Peugeot motor <i>Bemanning: 3</i> <i>Bewapening: 1 x 37 mm naval kanon</i> <i>Twee gebouwd voor ACM in 1915</i></p>

Begin 1915 vervoegt dokter Brassine alsook een detachement cyclisten en motorrijders, onder leiding van luitenant Van der Donckt, het ACM-Korps. Het is alzo uitgedroefd tot een 375 man sterke eenheid en is als volgt samengesteld:

- Staf
- 2 compagnies (batterij 1 en 2) van gepantserde voertuigen, beide bestaande uit:
 - 3 kanonvoertuigen waarvan één met een 37 mm kanon
 - 2 mitrailleurvoertuigen met Hotchkiss machinegeweren
 - 1 gepantserd commando voertuig
 - 2 munitievoertuigen, 2 aanhangwagens en een ambulance
- Een bevoorradingscompagnie (batterij 3) met een sectie huishouding bestaande uit 26 vrachtwagens en voertuigen voornamelijk Peugeot, Renault en Mors
- Een compagnie cyclisten-motorrijders (batterij 4) met:
 - 3 Peloton „wielrijders“ op in totaal 120 Peugeot-fietsen
 - 2 Secties „motorrijders“ met 23 motorfietsen met en zonder zijspan (Indians en Harley Davidsons)

Op 17 April 1915, is het ACM klaar met zijn training en overhandigd de Franse generaal de vlag van het Corps aan majoor Collon te Longchamps.¹ Op 21 april 1915 vertrekt het ACM terug naar België. Op 26 april komen ze toe achter het IJzerfront in de Franse Moeren in de omgeving van het Belgische generale staf te Houtem bij Veurne en installeren zich in de hoes bij het kruispunt van de weg De Panne-Houtem en de weg die de Franse Moeren verbindt met Bulskamp, waar ze op het bevel wachten om ten aanval te trekken. Op 28 april 1915 worden ze al ingezet. Ze rukken in slagorde op naar Lizerne. De Duitsers hadden op 22 april 1915 na de eerste gasaanval een beperkte doorbraak geforceerd. Ze veroveren Steenstraat, ze steken het IJzerkanaal, de Ieperlee, over en bouwen een bruggenhoofd tot aan het gehucht Lizerne waar ze na het heldhaftig optreden van Belgische Carabiniers en Grenadiers samen met Franse infanteristen gestopt worden. Wanneer het ACM aankomt te Oostvleteren vernemen ze dat het gehucht heroverd was en de Duitsers teruggedreven werden naar de ruïnes van Steenstraat. **Steenstraat en Lizerne is dus de plaats waar de Carabiniers en Grenadiers hun eerste gasaanval kregen en het ACM-leden hun vuurdoop zijn misgelopen.**

¹ Deze vlag werd geschonken door madame Colaço-Osorio, weduwe en erfgename van een financier van Portugese origine, wonende te Parijs en gepassioneerd door de Belgen. Ze zal buiten het vaandel ook geld spenderen aan verrekijkers en automatische starters voor de pantserauto's van het ACM. De vlag is nooit op Belgische bodem ontplooid, maar zal wel nadien meereizen naar Rusland. Majoor Colon zal ze terugbrengen naar België in 1916. Na de oorlog zal de vlag via de verbroedering van de ACM-veteranen terecht komen in het Koninklijk Legermuseum te Brussel.

Het ACM-Korps in de Moeren

Kapitein Andrej Prezjbano, de Russische vertegenwoordiger bij de Belgische legerstaf, is ook aanwezig tijdens de eerste gasaanval toen hij een bezoek bracht op 22 april aan de Grenadiers. Eind april merkt hij ook de ACM-mannen met hun pantserwagens op wanneer hij dagelijks hun kantonnement voorbijrijdt wanneer hij van De Panne naar de Belgische legerstaf rijdt. Hij vindt dat deze eenheid beter elders in actie kan komen. Het front aan de IJzer is vastgelopen en er zal geen lenteoffensief in 1915 komen aan

het westelijk front. De Russen krijgen echter op dat moment grote tegenslagen in Galicië te verduren. Kapitein Andrej Prezjbano gebruikt al zijn invloed om zijn idee te laten doordringen bij de verschillende Belgische gezagdragers. Op 10 augustus 1915 bevestigt premier de Broqueville, tevens Minister van Oorlog, aan Prezjbano in naam van Koning Albert dat het ACM-Korps met alles wat erbij hoort kosteloos ter beschikking van Rusland zal worden gesteld. Omdat Rusland en België geen geallieerde naties waren, werden de Belgische soldaten beschouwd als vrijwilligers in het Russische leger. Een klein aantal verlaat om die reden de eenheid en vervoegt hun oude eenheid. Nieuwe rekruten, zoals **Grenadier** Joseph Pletinckx, vervoegt het ACM-Korps. Midden augustus 1915 keren de ACM-pantserwagens terug naar de Ateliers Kellner in Parijs, om aanpassingen uit te voeren zodat ze zich beter kunnen bewegen op de Russische wegen. Op 18 september verlaten de ACM-mansschappen het IJzerfront en vervoegen met de trein de Franse havenstad Brest. Op 22 September

1915 vertrekt het grootste deel van de manschappen met het Britse schip, de Wray Castle, naar Archangel, waar ze op 13 oktober aankomen. Enkele officieren, waaronder Majoor Collon, vervoegen op 23 oktober Petrograd per trein. Na het ontladen van al het ACM-materieel vertrekken de manschappen eind oktober naar Peterhof, 20 km west van St Petersburg. Buiten trainingen houden ze er zich vooral bezig met het leggen van contacten met de Russische militaire staf in Petrograd, maar vooral met het “verbroederen met de lokale bevolking en het vrouwelijk schoon”.

Als gevolg van hun slechte ervaringen bij hun contacten met de Russen, werd er een 5de batterij toegevoegd die voornamelijk bestond uit Russische verbindingsofficieren, die de plooiën met de Russische militaire staf of burgeroverheden moesten gladstrijken.

Belgen poserend met Russisch officier voor hun pantserwagen

De strenge Russische winters verplichtte de ACM-Belgen ook hun “Paquin”-uniform aan te passen. Vanaf begin december dragen ze warme laarzen, met schapenvacht gevoerde jassen (choubas) en bontmutsen (papachas). De tsaar Nicolaas II inspecteert het ACM-Korps op 6 december 1915. Op 11 januari 1916 vertrekken ze naar Galicië, waar ze eind januari toekomen bij min 30 graden en hun intrek nemen bij de boeren in het gehucht Zbaraz. Eind januari wordt majoor Semet aangeduid als commandant van het ACM-Korps door Eerste Minister Broqueville. Majoor Collon heeft het

zogenaamd “te bont gemaakt” en heeft te weinig aandacht voor de militaire discipline. Hij wordt terug naar België geroepen om verder geen “diplomatieke problemen” te krijgen. Majoor Semet komt op 12 april 1916 aan bij het ACM-Korps, stelt “orde” op zaken en start een trainingsprogramma op waarbij geforceerde marsen in volledige uitrusting regelmatige kost waren. Het ACM-Korps wordt ingedeeld vanaf de late lente bij het Zesde Legerkorps van het Elfde Leger en treffen voorbereidingen voor hun deelname aan het Russische zomeroffensief tegen de Duits-Oostenrijkse vijand in Galicië. Talrijke keren zullen ze geciteerd worden in de logboeken van het Russische leger en illustreert het Belgische expeditiekorps zijn vakkunde in onder andere VOROBIEFKA, ZBOROV, KONIOUKI.

Via Internet

Hallo,
Even voorstellen.

Mijn naam is, zoals onderaan de mail kan gelezen worden, Scholliers Louis.

We zijn onder de wapens geroepen op 02 mei 1961 en vertrokken na 4 dagen Turnhout naar Siegen 1° Carabiniers Prins Boudewijn.

Steun Compagnie, peloton Verkenners. (Recce, oude benaming).

Wij waren het eerste Peloton dat op nieuwe basis opgeleid werd enz.

Onze Pelotons overste was Lt Joris. In ons peloton de gradueerden, De Backer, Raes, Vranckx, Beckers, Ooms enz.

In de jaren tachtig waren wij met enkele van onze mensen aanwezig in Leopoldsburg (150 jaar). En werden er

even kort ontvangen door Peirens Lt-Kolonel. Hebben er ook, De Backer en De Groote enz. ontmoet.

Ik heb nu nog contact (mail) met Marico Roland.

Tot voor een drietal jaren kwamen we ieder jaar samen met ons peloton . Dit werd nu afgeschaft wegens ouderdom

en vooral omdat sommigen niet meer al te goed te been zijn, door omstandigheden/ gezondheidsproblemen.

We gaan wel nog, met wie wil/kan, ieder jaar ergens iets eten.

Binnen enkele dagen worden door het Carabiniers- Grenadiers oefeningen gehouden in het Dendermondse.

Beste groeten

Scholliers Louis
Vlietbergstraat 39
9200 Dendermonde
louviv@skynet.be
louisscholliers@gmail.com
Telefoon: 0498.594536
052.524037

Carabiniers in Erwitte ... JA ...Neen ?

Verhalen over de 3de brigade Rumbeke, hun opleiding in Ierland en de terugkeer naar België in september 1945 is bij velen gekend. Maar wat tussen 1946 en 1948 gebeurde was voor mij een iet of wat duistere periode. In de historiek van de derde Brigade Rumbeke vond ik dat ze in Knokken defileerde op 04 november, op 07 november 1945 in Brussel. Nadien verhuisde ze naar Werdohl in Duitsland waar ze onder Brits Bevel stonden en deel uitmaakte van de bezettingstrijdkrachten in Duitsland. Bij besluit van de Prins Regent, op 11 april 1946 wordt het vaandel plechtig overgedragen aan het 1ste Bataljon Carabiniers van de 3de Brigade Rumbeke en krijgen ze opnieuw de tradities van het 1ste Regiment Carabiniers Prins Boudewijn.

Op 04 mei 1946 ontvangt de tijdelijke Korpscommandant Majoor Walraevens op het Poelaertplein te Brussel het vaandel van het 1ste Carabiniers

Ondertussen zijn de Carabiniers aan hun zoveelste verhuis bezig, ze verhuizen naar Aken ... maar kwamen in mei 1946 aan in Maaseik en van daaruit spreekt men van één verhuis naar Erwitte in de omgeving van Soest (september – oktober 1946)

Dan volgt er een stilte van waar ze verbleven tot eind 1948. Is het Soest of is het in Erwitte? Opnieuw verschijnen ze in Ossendorf, en daar levert de klas 49 en 50 het bewijs van. Maar tussen 1946 en eind 1948 is mijn vraag, waar waren ze toen gestationeerd? Bij mijn rondvraag bij de mannen van de klas 49 kan men achterhalen dat ze gedurende hun opleiding in Duitsland ergens rond Soest, zes weken op oefening waren.(?) Maar de plaats Erwitte komt niet voor in het gesprek. Na verder onderzoek leer ik de heer Dury kennen. En via hem en internet kom ik tot het volgende verhaal

*Ik ben soldaat **Kamiel Dury** soldaat van de klas 45, deze man vertelt mij het volgende*

Ik ben een van die mannen. Bij mijn intrede als soldaat milicien werd ik ingelijfd bij de 3de brigade Rumbeke-1ste Carabiniers 2 Cie. zware wapens, peloton Antitank. Via Maaseik naar Kaulille voor opleiding. Om nadien overgeplaatst te worden naar Soest.

Ik was in de kazerne "Adam", het was een voormalige Duitse kazerne "Argonner kazerne" wij zijn in die

leegstaande kazerne in september 1946 toegekomen. Wij stonden inderdaad onder Brits Bevel. De naamverandering in "Rumbeke" heb ik niet meegemaakt. Na ons is het 5de linie gekomen. Ik meen te weten dat er in Erwitte op het kasteel Belgische troepen waren gestationeerd maar zeker geen Carabiniers. Tijdens ons verblijf in Soest was onze benaming "3de Brigade Rumbeke, 1ste Bataljon Carabiniers Prins Boudewijn" Ik ben in april 1947 terug gekeerd naar België om in Hensies(Saint Ghylin) bewaking van Duitse krijgsgevangkamp te doen

***Gustaaf Roose** bevestigt deze stelling, hij is in 1948 in Turnhout binnengegaan en nadien bij het Regiment Carabiniers ingelijfd in de kazerne "Adam". Nadien is hij mee verhuisd naar Ossendorf eind 1948*

Volgens bepaalde berichten was er tussen de bevelvoering van het Britse leger en de Belgische overheid een onenigheid. De Belgische legerleiding moest met zijn hoofdkwartier verhuizen en krijgen zo een sector toegewezen in het bezette Duitsland

In de film gemaakt door WRD (West Duitse Rundfunk) wordt er gewag gemaakt over dit incident . De film is gemaakt over het bezettingleger in Duitsland en genaamd "Friet Pantser en Pralinen"

Nu mijn interesse was aangescherpt en wilde ik wel eens weten wat waar en niet waar was. Wat had het kasteel of burcht daar in Erwitte te verbergen? Wat had het met die Belgische militairen te maken? Samen met mijn vriend Gust Vandewalle die nog in Duitsland woont (Bad Sassendorf) gingen we vorige zomer op verkennen.

Erwitte is gelegen op 25 km van Soest, een klein landelijk dorp. Het ontstaan dateert uit de jaren 1160 -1170. Ons eerste contact maakte we in het "Radhaus" beter bekend als gemeentehuis. We werden er vriendelijk ontvangen. Aan de balie werden we

doorverwezen naar de landsarchieven van de Stad Erwitte afdeling Nordrhein Westfalen bij Herr Hans Peter Busch archivaris van de stad. Deze vriendelijke man verschoot zich een hoedje toen we ons verhaal deden. Ja het slot Erwitte had een militair verleden maar Belgische militairen daar had hij geen vaag vermoeden van. We kregen de raad om contact te nemen met de eigenares van het slot. Verder kon men ons op het gemeentehuis niet helpen.

Tijdens een van mijn vorige verkenningen in de omgeving van Soest was ik eens langs het kasteel gewandeld en toen reeds was mijn aandacht over het verhaal van Carpatten en Erwitte aangescherpt

Het slot Erwitte is gebouwd rond 1600 in de Stijl Weserrenaissance, deze bouwstijl is een variant op Noordelijk Renaissance stijl. Het werd gebouwd in opdracht van de Adellijke familie Wessel von Landsberg Ridder. Het bleef in handen van de Graven Landsberg tot 1934 Van dan af werd het een Rijks-trainingslot en stond het onder bevel van Dr Ley Gouwleider, hoofd-president Jozef Wagner en Rijksscholingmeester Dr Max Frauendorf. Het was een onderdeel geworden van het Derde Rijk. In die periode werden er verschillende bijgebouwen aan toegevoegd. Deze bijgebouwen zouden eerst dienst doen als hospitaal en nu als ouderentehuis. Na 1949 komt het slot in handen van de Jozefstichting. Nu is er ook een school voor verpleegkundige in de bijgebouwen.

Ook hier is er weer de duistere periode 1945 – 1949.

Zo trokken we onze stoute schoenen aan en gingen op verkenning in het slothotel met vier sterren. Een vriendelijke dame (de eigenares) Frau Heidrun Feuerhahn kwam ons te woord staan. Nadat we ons hadden voorgesteld en het waarom vertelden van ons bezoek, kregen we van haar de toelating om ons vrij te bewegen in het slot en mochten we ons in alle vertrekken ophouden. Maar het voornaamste was de brochure die ze ons overhandigde. Daarin werd de sluier opgelicht. Tot de laatste dagen van wereldoorlog 2 was het een hospitaal voor verwonde soldaten. Op 04 april 1945 werd het slot bezet door Amerikaanse troepen, daarna volgden Britse en nadien de Schotten. Eindelijk enkele regels verder maakt men gewag van Belgische troepen. Naar alle vermoeden is dat het 5 linie die het bezetten en later verhuisde naar Soest, in elk geval wordt het bevestigd dat Belgische militairen hier gestationeerd waren Maar alles laat vermoeden dat het een Linie Regiment was.

In 1949 wordt opnieuw het Slot Erwitte overgedragen aan de Jozefstichting en opnieuw wordt het een school, dit maal een vakschool (voor 150 handwerkers) het zijn vooral oorlogsslachtoffers die hier omgeschoold worden.

In 1959 verkoopt de stichting het slot aan de Duitse staat. Opnieuw mag Duitsland een leger oprichten en hier zal men het eerste FLA bataljon oprichten (raketten eenheid) Op 01 december van het zelfde jaar installeert de voorwacht zich en enkele maanden later het gros, 360 man worden hier gestationeerd. Het is op dat ogenblik de tweede garnizoenstad van Duitsland na Lippstadt
Sedert 1967 is het slot opnieuw in burgerhanden en is het een 4 sterren hotel.
Carabiniers hebben nooit het geluk gehad om in een kasteel te logeren, maar niet te min waren ze tevreden met hun kazerne op de Heidenberg in Siegen. Voor andere een aanrader om eens een verlof te boeken in een vier sterrenhotel met militair verleden

Hendrickx Albert

Wie kan mij helpen ????

Mijn naam is Anthony Degrande . ik ben een 22-jarige pas afgestudeerde student professioneel bachelor in de elektronica &ITC aan het KHBO te Oostende. Mijn hobby en daarbij ook mijn grote passie is het verzamelen van Belgische militaire objecten zoals uniformen , uitrusting, eretekens, documenten ...

Mijn verzameling betekent heel veel voor mij en ik ben er dan ook dagelijks mee bezig. Ik kan mij eigenlijk geen leven voorstellen zonder mijn verzameling.

Via deze weg wou ik u laten weten , dat wanneer u er ooit mocht over nadenken om een van uw uniformen of dergelijke een nieuwe bestemming te geven , u mij steeds mag contacteren. Mocht dit het geval zijn , ben ik zeker bereid om hiervoor et betalen. Ook wil ik er u van verzekeren , dat mocht het ooit bij mij terecht komen , uw uniform zeker in goede handen zou zijn. Zoals ik reeds zei ben ik er dagelijks mee bezig. Ik ben er echter ook serieus mee bezig. Met objecten zoals uw uniform kan echter een stukje geschiedenis van ons mooie Belgenland verteld en bewaard worden.

Voor mij is uw uniform speciaal, omdat voor een relatief jonge verzamelaar als ik, meestal geen dergelijke uniformen te vinden zijn. Ik ken dan ook bitter weinig militairen.

Ik hoop dat u zult reageren op deze mail. Ik heb lang getwijfeld om een mail e sturen omdat ik dacht dat dit slecht zou overkomen, maar veel mensen zeiden mij dat ik het maar kon proberen.

Met vriendelijke groeten,

Anthony Degrande,
Molenstraat 15,
8480 Ichtegem
0495.85.42.33
051.58.24.26

Over hondentractie voor mitrailleurs

In het begin van de jaren 1900 werd druk gedebatteerd over het transport van de mitrailleurs. Verschillende systemen werden besproken en de voor- en nadelen afgewogen. Op dat ogenblik was de mitrailleur een zeer belangrijk wapen. Stelde zich het probleem van haar transport.

Na vele testen en wedstrijden (met testen) werd aan de mitrailleur Maxim de voorkeur gegeven. Maar het transport bleef een netelige vraag. De eerste voorkeur ging naar het trekpaard. Maar dit bracht heel wat discussies te weeg.

De voorkeur ging naar een gezadeld paard. Maar welk paard was aangepast aan het zadel en bij iedere gelegenheid moest men het harnas aanpassen en heraanpassen. Dat harnas kwetste de paarden en voor ieder paard was een ander harnas nodig.

Stelde zich het probleem bij het opeisen van paarden en de noodzakelijke vervanging gedurende het gevecht. En dan was er nog de moeilijkheid van het vastriemen. Aanspannen, lossen van de riemen tijdens het volle gevecht, het was allemaal niet gemakkelijk. In vreedstijd en met een paard dat niet beweegt moet men reeds zoeken en tasten.

Een luitenant van het Regiment Carabiniers stelde voor dat men niet altijd naar het buitenland moest kijken om een oplossing te zoeken. Ook België kan wel eens origineel zijn en denken aan een nationaal transport dat daarbij zeer praktisch was. Iedereen had reeds de handelaars in groenten, in gevogelte zien voorbij rijden met een degelijke snelheid en een redelijke last. Dikwijls was de handelaar in slaap gevallen terwijl de slimme beesten goederen en baas ter bestemming brachten.

De jonge luitenant kreeg toelating om testen uit te voeren. Hierbij kreeg hij de hulp van een andere luitenant van het Regiment. Deze was bevoegd in het aanleren van oorlogshonden en die zelf een hond had aangekocht om testen uit te voeren. Een tweede hond werd geleend en de test liet twee honden kon aanvagen. De beesten heten respectievelijk "Lambic en Carabine". Als transport werd een licht voertuig op wielen met banden, laag, licht, en stabiel gekozen. Daarop werd de mitrailleur gemonteerd.

Het voertuigje met mitrailleur weegt 100 kg. Het is dus gemakkelijk te behandelen en kan gemakkelijk uitgespannen worden door de mensen van de ploeg. Het is kinderspel om met vier man het te dragen. Snel blijkt al dat het experiment de goedkeuring wegdraagt. De fabriek in Herstal zal de bestelling binnen halen. Wat waren nu de voordelen van de hond boven het paard.

Het is gemakkelijker honden aan te schaffen dan trekpaarden zowel bij aankoop als bij de reproductie. De kostprijs is zeer veel lager: 12 tot 14 honden voor een gewoon paard.

Daarbij is het paard veel beter zichtbaar dan de hond en daardoor kwetsbaarder. Daarbij hinnikt het en is het onrustiger en moeilijk te dissimuleren. En de voeding en de huisvesting zijn niet altijd gemakkelijk te vinden. De temperatuur en de ongunstige weersomstandigheden hebben een grote invloed op de gezondheid. De hond is bijna onzichtbaar, hij legt zich neer en zwijgt op aangeven van zijn meester. Hij kan gevoed worden met allerlei voedselafval; een dekzeil en wat stro volstaan voor zijn onderkomen. Vriesweer, regen, warmte storen de hond niet veel.

Het paard vraagt zorgen en bewaking, de hond daarentegen heeft geen onmiddellijke zorgen nodig en bewaakt zijn mitrailleur en zijn bediener: hij is een waakzame schildwacht.

Meer hoeft er niet aan toegevoegd om het voordeel van de hond op het paard te begrijpen.

De mitrailleur mag op het wagentje gemonteerd blijven en het in batterij stellen gebeurt onmiddellijk. Met een paard moet men de mitrailleur demonteren en blijven de stukken gescheiden. Het wagentje en het gespan kunnen verborgen worden achter een natuurlijke of kunstmatige hindernis of dekking, met enkele snel afgerukte takken kan al snel het geheel worden onttrekken aan het oog van de vijand.

Al deze vergelijkingen werden grondig afgewogen in het Regiment en bij alle vergelijkingen haalde de hond het op het paard.

Zo wij alle gevallen willen onderzoeken en vooral deze van een overschrijding dan kan niet ontkend worden dat het paard zwaar beladen, dat het niet bereden is zodat er geen directe actie mogelijk is en dat men het altijd zal moeten trekken of over een hindernis jagen. Gemakkelijk is anders.

Tevens heeft men uithoudingstesten uitgevoerd evenals moeilijke overschrijdingen, snelheidstesten, en dat in ongunstige seizoenen dikwijls in afschuwelijke omstandigheden in alle terrein. Als bewijs enkele voorbeelden: de mitrailleur op het wagentje werd niet gestopt door een helling van een talud van 4m tot 4,5 m; de honden daalden af in de gracht terwijl de bedienaars met koorden het wagentje afremden; dit gebeurde op dezelfde manier bij het bestijgen van de helling waarbij de bedienaars hulp verleenden. Met een paard diende men een grote omtrekking uit te voeren, het kon onmogelijk op dezelfde manier reageren.

Bij een andere gelegenheid bevond zich voor een zeer lange afsluiting (haag, de muur van een park, afgesloten spoorwegovergang). Men moest niet denken er omheen te gaan en moest snel handelen. Wat heeft men gedaan? Men heeft de verschillende elementen van het wagentje en dankzij het licht gewicht over de hindernis gezet. Het moest snel gaan . Met het paard heeft men moeten rond de hindernis een weg zoeken.

Daarenboven is de hond ook minder onderhevig aan onvoorziene gebeurtenissen. Men heeft een paniek gesimuleerd waarbij de bedienaars wegvluchtten. Eens de rust hersteld zijn de brave beesten op zoek gegaan naar hun meesters zonder de mitrailleurs in plan et laten. Dit was maar een klein voorval, wat zou er gebeurd zijn indien hetzelfde zou voorgevallen zijn met paarden ?

Men mag niet uit het oog verliezen dat die honden slechts een rudimentaire training hadden ondergaan. Bij één van de dieren moest men alleen van het harnas van de kar van de bakker overgaan naar het harnas van de mitrailleur. Een opgeëiste hond volstond dus.

Waarom zou men dan niet bij een wederoproeping soldaat en hond oproepen. Dit idee zou slechts een paar regels vragen in de bestaande reglementen en misschien een kleine vergoeding.

De kleien harnassen waren nog vrij elegant. En nadien zag men graag de brave dieren voorbijkomen met hun dodend wapen.

(Vrije vertaling uit La Vie Militaire van 8 april 1912 ons bezorgd door J. Cannaeerts)

Dag van de Carabiniers 2013.

Om organisatorische redenen moeten wij de Dag van de Carabiniers laten doorgaan op 25 en 26 september respectievelijk in Leopoldsburg en nadien in Schaarbeek.

Het verloop op 25 september in Leopoldsburg is als volgt voorzien :

- 09u30 opvang van de deelnemers in het Cultureel centrum van de gemeente
- 10u00 bloemenhulde aan de gedenkkapellen op het Belgisch Militair Kerkhof
- 10u30 Neerleggen van bloemen aan het monument in het Kwartier Prins Boudewijn
- 11u00 Gebedsdienst
- 11u45 receptie
- 12u30 middagmaal in de Villa Astrid.(€ 32,00 p/p)

Op 26 september worden de deelnemers verwacht om 14u45. Na de ontvangst van de afgevaardigde van Schaarbeek om 15u00 volgt een toespraak, een dodenappel en een bloemenhulde.

Er werd transport aangevraagd voor Leopoldsburg volgens onderstaande uurrooster:

Bus 1		Bus 2	
Oostende (Station)	06u00	Ieper Kwartier	06u30
Brugge (achter Station)	06u30	Kortrijk (Hallen)	07u00
Beernem (oprit)	06u45	Kruishoutem (uitrit)	07u15
Gent (De Sterre)	07u15	Sint-Niklaas (uitrit 14)	08u00
Ternat (Station)	07u45	Wommelgem	08u45
Brussel Heizel (uitrit 8)	08u30	Leopoldsburg	09u30
Tielt-Winge (uitrit 23)	09u30		
Leopoldsburg	10u15		

Aan de passagiers van de bussen wordt gevraagd € 05,00 bijkomend te storten voor het dekken van de supplementaire kosten. Ieder jaar wordt de bijdrage gevraagd door Defensie verhoogd.

Inschrijvingsformulier voor de Dag van de Carabiniers

(over te maken aan W. Peiren, Leuvensesteenweg 225/4, 3070 Kortenberg voor 15 september 2013)

Ondergetekende (naam en adres)

Schrift zich in met personen voor het middagmaal in Leopoldsburg en neemt de bus met opstapplaats en stort hiervoor (32,00) per persoon en € 05,00 (per persoon voor de bus) op rekening BE36 0010 0597 5781 van de vriendenkring Carabiniers en Carabiniers Grenadiers, Eenenboomlaan 16, 1932 Sint-Stevens-Woluwe.
Zal deelnemen/ niet deelnemen aan de plechtigheid te Schaarbeek.

Datum :.....Handtekening :.....

De stortingen worden afgesloten op 19 september 2013. Opzeggen van de deelname kan tot 23 september 2013, latere opzeggingen worden niet teruggestort.

Plechtigheid in Zuidschote-Steenstraat op 21 april 2013.

Zoals ieder jaar werden ook dit jaar de slachtoffers herdacht van gasaanval op 22 april 1915 ter hoogte van Steenstraat. Voor de eerste keer in de geschiedenis wilden de Duitsers er een doorbraak afdwingen met een niet conventioneel middel. Totaal verrast door de gassen werd de Franse stelling rond Steenstraat ingedrukt en kon de vijand zijn penetratie inzetten. De Grenadiers lagen op de flank van de Duitse vordering en werden snel versterkt met een bataljon Carabiniers. Tussendoor werden twee Carabiniersregimenten uit de omgeving in versterking gestuurd om de doorbraak af te sluiten ter

hoogte van Zuidschote. Door het samenhangend verweer van Carabiniers en Grenadiers werd de doorbraak naar de Franse havens verijdeld. Door het Franse hoger Commando werd een tegenaanval gepland om de vijand terug te werpen op de oorspronkelijke vertreklijn. Daarbij werd de hulp van de Carabiniers ingeroepen om de kennis van het terrein over te leveren aan de Franse officieren die de tegenaanval zouden lijden. Deze tegenaanval bleef nochtans in de map zitten of zou slechts veel later een verloop krijgen.

Als deze feiten worden herdacht in Zuidschote is het maar normaal dat Carabiniers en Grenadiers samen spannen om het offer van hun voorgangers te herdenken. Toch lijkt het voor de Carabiniers nog altijd een moeilijke zaak om talrijk in Zuidschote tegenwoordig te zijn. Hoewel er dit jaar enkele Carabiniers van 1974 onze rangen versterkten om naast de gewone vertrouwde leden aanwezig te zijn en de optocht mee te maken.

Om 10u00 werd de Eucharistieviering ingezet met een oorverdovend trommelaars ensemble van de harmonie Sinte Cecilia uit het naburige Elverdinge. 15 à 20 vlaggen schaarden zich aan de ingang van de kerk en vormden een erehaag voor de bezoekers. Tijdens de mis verzorgde het mannenkoor van Elverdinge de gezangen en lazen de schoolkinderen aangepaste teksten voor. Het Paasvieren was nog ruim aanwezig in de kerk. Om af te sluiten sprak bde Gen Marc de Muyer een dankwoord uit aan al wie had deelgenomen aan de voorbereiding en de uitvoering van de Eucharistieviering.

Na de mis werden bloemen neergelegd aan het plaatselijke oorlogsslachtoffers monument ter herdenking en aan de zerken van geallieerden die er in 1940 hun leven lieten. Daarna werd de optocht gevormd : muziek op kop , gevolgd door de schoolkinderen van de basisschool die de bloemen aanbrachten voor de bloemenhulde op de verschillende plaatsen. Zoals ieder jaar werd de eerste halte gehouden aan de gedenkplaat van de Carabiniers aan Lizerne, vervolgens aan het monument van de Grenadiers aan Lizermolen om als laatste het Verzoeningskruis aan te doen. Dit kruis werd opgericht door de Fransen als dankbaarheid voor de steun die zij ter plaatse mochten ervaren. Op ieder van die plaatsen werden bloemen neergelegd gevolgd door de uitvoering van het vaderlandslied. Aan de vroegere basisschool van Zuidschote werd de optocht ontbonden en vertrokken de deelnemers, die zich hadden ingeschreven, naar Boezinge voor een receptie en een middagmaal onder vrienden.

Graag onze oprechte dank aan alle Carabiniers die zich hebben ingezet om er aanwezig te zijn. Hopelijk verkondigen zij de boodschap dat men volgend jaar ook wordt verwacht en dat zij er niet alleen zullen zijn.

Plechtigheid te Arendonk op 12 mei 2013.

Zoals de vorige jaren werden wij opgewacht aan het gemeentehuis en werden er verwelkomd met een tas koffie. Een minibus met inwoners van Mont-Saint-Eloi was reeds ter plaatse. Na de vorige gemeenteraadsverkiezingen werd een nieuw gemeentebestuur aangesteld en wegens pensionering was er ook ander personeel om ons op te vangen. Ook de korpscommandant LtKol SBH Peter Staelens, de korpsadjutant AdjtMaj Carl Smets en de korpskorporaal Korporaal Chef Willy Bouckenoooghe en Lt Torfs waren aanwezig, waarvoor wij hen van harte danken.

Om 09u30 werd overgegaan tot de bloemenhulde aan het gemeentelijk monument. Na het neerleggen van de bloemen bracht de “Wampegalm, de nationale hymnen.

In afwezigheid van de Voorzitter van de “Amicale des Anciens du 4e Régiment de Dragons” werd door onze zorgen een bloemstukje neergelegd. Aansluitend werd de optocht gevormd met op kop de Brandweer gevolgd door een afdeling van het Rode Kruis, de vaandels zonder een Carabiniersvlag en de autoriteiten. Ook de burgemeester van Mont-Saint-Eloi moest verstek geven wegens een belangrijke vergadering in Frankrijk in voorbereiding van de herdenking van de 100^e verjaardag van de aanvang van de Eerste Wereldoorlog.

Sommige inwoners van Arendonk hadden hun huizen gevlagd op de heenweg naar het de kerk van Voorheide. Daar werden wij opgewacht door Eerwaarde heer Vienne die voering in de Eucharistiedienst. Met een stevig gezang werd de mis ingeleid. Op de kerkbanken lagen gebedsboekjes zodat door alle aanwezigen de mis kon gevolgd worden.

Na de mis begaven wij ons naar het Pelgrimsplein waar de plechtigheid aan het monument plaats greep. Inleidend bracht de Wampegalm een treurmars, waarna de gemeentesecretaris de sprekers aankondigde. Kol Peiren dankte de gemeente voor de zorgen aan en rond het monument en bracht een positief beeld van de gevolgen van de twee wereldoorlogen, namelijk de economische samenwerking van de twee oude aartsvijanden en de 60 jaar durende vrede op ons continent. Ook dat mag eens gezegd worden. Aansluitend nam de heer burgemeester Hendrickx het woord. In zijn betoog legde hij vooral de nadruk op de gevolgen van onverschilligheid. Daarbij ging hij nader in de inhoud van het woord en de gevolgen ervan. Onverschilligheid of het kan ons niet bommen. Hij vond het ergere dan haat omdat haat soms nog een positief effect kan hebben en energie kan opwekken om iets te veranderen ten goede. Onverschilligheid houdt in dat men alles op zijn beloop laat, ik zou zeggen zijn een aantal leden van onze vereniging ook niet een beetje in dat bedje ziek. In Arendonk was de harde kern aanwezig met enkele versterkingen maar toch werden aantal mensen gemist. Slechts twee oud korpscommandanten waren aanwezig wat ook de getrouwen van Arendonk is opgevallen. Wij weten dat niet iedereen overal kan aanwezig zijn, mar toch ... Na de toespraken volgde de bloemenhulde die werd afgesloten met de nationale hymnen. De plechtigheid werd afgesloten met de Mars van de Carabiniers.

Na de plechtigheid werden wij teruggebracht naar het Centrum voor de receptie aangeboden door het gemeentebestuur. Tijdens die receptie werd een gesprek aangeknoopt met pater Vienne die ons aanbod om volgend jaar ons volgend jaar na de plechtigheid te onderhouden over de Abdij van Postel, zijn klooster. Graag zou ik een reactie krijgen van de leden die zouden deelnemen aan de voorlichting en de rondleiding. Hij verwacht een antwoord begin september zodat hij zijn parochieplanning kan opmaken voor 2014.

Na de receptie zaten enkele van de aanwezige Carabiniers aan de tafel in de “Gouden Arend”, een restaurant in de buurt van het gemeentehuis. Wij kunnen het warm aanbevelen.

WP

Plechtigheid in Laakdal op 03 mei 2013.

Een mooie zonnig dag met een koel windje verwelkomde de deelnemers aan de plechtigheid te Laakdal. Niet dat het een massa was, maar toch waren vele getrouwen op post. Zo konden wij ook enkele Carabiniers verwelkomen die wij de laatste tijd zelden mochten verwachten wegens gezondheidperikelen.

Stipt om 10u00 ving de eucharistieviering plaats voorgedaan door Aalmoezenier Hesius, die reeds een vorige keer bij ons was. Het plaatselijke koor deed zijn best om de mis wat kleur te geven. Mevrouw de burgemeester vereerde ons met haar aanwezigheid. Na de mis werden traditioneel bloemen neergelegd aan het monument voor de gesneuvelde inwoners van Vorst-Laakdal.

Nadien verplaatsten de deelnemers zich naar het Administratief Centrum . Daar stond het detachement van het regiment reeds opgesteld. Na enkele ogenblikken van twijfel grepen de opeenvolgende bevelsovergaven plaats.

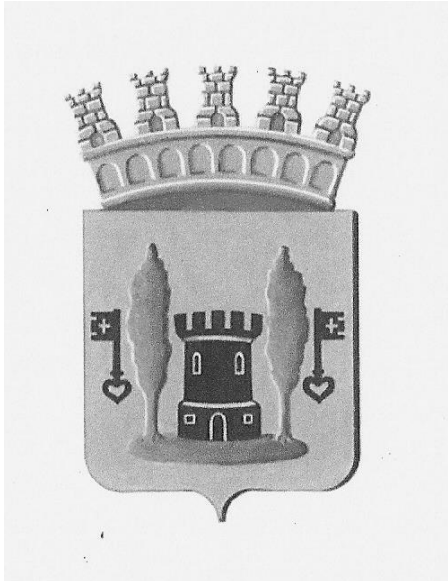
Nadat de 2de Comd majoor Jean-Paul de Vos het bevel had overgegeven aan LtKol SBH Peter Staelens riep deze laatste het vaandel in de rangen. Daarop volgden de verschillende toespraken respectievelijk door Mevr de Burgemeester, Kol Peiren en de Korpscommandant. Aansluitend werden bloemen neergelegd door de burgemeester namens de gemeente Laakdal, de Kol Peiren in naam van de vriendenkring Carabiniers en Carabiniers-Grenadiers en de korpscommandant.

Afsluitend defileerde het Regiment voor de genodigden, waarna door de gemeente een receptie werd aangeboden terwijl het regiment afmarcheerde naar het garnizoen.

WP

Vriendenkring oud Ooffrn 1 C

Verslag van de samenkomst op 23 maart 2013 te Torhout

Op 23 maart heeft Wilfried Mandeville voor ons een treffen georganiseerd te Torhout. Het was voor de 34ste keer dat we samenkwamen en we waren in totaal met 45 waarvan 23 leden! We hadden geluk met het weer, want gans de dag geen regen noch sneeuw! Zoals meestal het geval is hadden we afgesproken vanaf 11.00 uur in het Bourgondisch Hof! We zijn daar in 2010 reeds eens samengekomen, het restaurant is daar zeer geschikt voor daar we het aperitief in een apart zaaltje kunnen nemen tijdens de traditionele babbel.

Zoals gewoonlijk toen ik er aankwam rond 11.00 uur, waren reeds verschillende leden met hun dames tegenwoordig. Het was een hartelijk weerzien daar het een jaar geleden was dat we ons nog getroffen hadden. Zoals meestal het geval is ging het er zeer levendig aan toe met de nodige nieuwigheden, enz...!! Er werd een gratis aperitief aangeboden die door onze kas werd betaald! Sedert het begin van het ontstaan van onze vriendenkring in 1996 hebben we reeds 17 leden die gestopt zijn door ziekte of een andere reden en een 15 tal die intussen

overleden zijn! We moeten vaststellen dat we wat ouder aan het worden zijn!!

We zouden rond 12.30 uur aan tafel gaan, het was er zeer goed georganiseerd, want het waren ronde tafels van een achttal personen gemiddeld, wat het verder babbelen vergemakkelijkte! Ik had voordien André gevraagd om iedereen te verwelkomen, ik heb namelijk voor het ogenblik wat praat problemen doordat de tandarts zich heeft uitgeleefd in mijn mond! Dan werd het voorgerecht opgediend wat zeer smakelijk was. Tijdens de maaltijd heeft André voorgesteld de dranken bij de maaltijd eveneens ten laste van de kas te nemen, wat zeer positief onthaald werd! Er hadden zich ook een paar leden verontschuldigd door allerlei omstandigheden, wat dan ook door André vermeld werd.

Ik heb dan bij het einde van de maaltijd vernomen dat er zich twee vrijwilligers opgegeven hadden om de volgende samenkomst te organiseren in de streek van Gent! Dat werd natuurlijk door iedereen zeer positief onthaald. Dan werd nog wat gebabbeld tot het tijd werd om te vertrekken.

Wilfred had gelukkig een indoor activiteit gepland, wat zeer positief was wegens het zeer koude weer. Aan allen werd nog eens de volgweg uitgelegd en de nodige plannetjes verdeeld naar "De Boltra" aan de andere kant van Torhout. We zijn dan samen met de auto daar naartoe gereden, gelukkig dat we plannetjes bekomen hadden want het was nogal links en rechts tot aan de parking Don Bosco waar "De Boltra" zich bevind.

De Boltra is een bolbaan met houten bollen die platte kanten hebben zoals vroeger veel gespeeld werd in de Vlaanders. De verantwoordelijke ervan heeft dan de nodige uitleg gegeven en getoond hoe er moest gebold worden. De zijkanen van de bolbaan hebben een lichte helling zodat eventuele hindernissen door andere bollen, kunnen omzeild worden! Op de bolbaan was aan beide kanten een cirkel getrokken met een punt in het midden die we zo dicht mogelijk moesten raken om punten te verzamelen. Toen konden we het proberen, onder toezicht van de specialist, en we kwamen tot de slotsom dat bijna iedereen de bollen te hard rolde, zodat de meeste achteraan in een bak terecht kwamen. Na die oefening werden dan twee ploegen gevormd om een wedstrijd te spelen! Intussen wisten de meeste van ons dat er niet hard mocht gegooid worden. Eén groep moest met rode bollen, en de andere met blauwe bollen spelen. Dan werd met de nodige

De bekende mosterd van Torhout commentaar gespeeld met vallen en opstaan, want uiteindelijk was het niet zo eenvoudig om de punt in de cirkel te treffen.

Uiteindelijk was het fijn en gezellig met natuurlijk de nodige commentaar. Er was ook een kleine bar waar we bier of een koffie konden bestellen, want na een tijdje werd het dorstig!

Die bolbaan werd voor een zekere tijd gehuurd en stilaan was het tijd om te eindigen. Iedereen was tevreden en gelukkig dat we geen wandeling moesten doen want het was buiten bijtende koud!

Ik wil iedereen bedanken die gekomen waren en hopen dat het een positieve indruk heeft nagelaten!

Dus nu weten we reeds voor volgend jaar dat we naar de streek van Gent zullen gaan voor het volgende treffen, dat zal eind maart/begin april 2014 zijn. De plaats en de details ervan zullen ten gepaste tijde medegedeeld worden!

Aan allen het allerbeste en tot de volgende keer,

Willy Lucas

Via Internet

12 mei 2013

Hallo Medemensen, ik ben op zoek naar mensen die hun legerdienst vervuld hebben in 1982 (van 1/03/1982 tot 31/12/1982), we hebben 1 maand in Ekeren gelegen, daarna in Leopoldsborg, kwartier Prins Boudewijn 1st compagnie. Onze kapitein was toen Kapitein De Muyer of zoiets en de Kolonel was Van De Craen. Onze mascotte was een geit (ne bok), hebben daar nog een hok voor gebouwd. Ik weet nog enkele namen van mensen die bij mij lagen op de kamer, zoals Jan Dekeyvere, Walter Demuyere, Patrick Danneels, 2 gasten die Debock noemden hun voornamen weet ik niet meer. We hebben ook meegedaan aan de wistoffus en hebben daar een goed resultaat behaald, we hebben ook 14 dagen aan het Koninklijk Paleis wacht gelopen, was tijdens de zomer van 1982.

Groet

Delobelle Geert

fa096430@skynet.be

17 april 2013

Hallo Albert

Mijn naam is Van den Broeck Benny ik was Carabinier van de 3e Cie van 03/03/64 tot 25/02/65 en gelegen in Siegen. Ik ben sinds 1990 lid van de vriendenkring en verwonderde mij dat er over onze lichte zéér weinig heeft door gespeeld waarop ik als antwoord kreeg dat er weinig over onze lichte bekend is.

Daar ik uw side zeer fijn en verhelderend vind, (ik heb hiermee onze geschiedenis leren kennen) zou ik via deze weg mogelijk proberen in contact te komen met carapatten uit de 3e Cie, al waren dit overwegend Oost- en West Vlamingen (slechts 5 Antwerpenaren)

Tot slot zal ik trachten U enkele foto's toe te sturen

groeten en tot later,

benny-simonne@telenet.be

01 mei 2013

hallo Benny

ik ben De Kinder Ernest uit Dendermonde wij hebben samen de kamer gedeeld

stuur me je mailadres dan neem ik contact op

De Kinder Ernest

Moerstraat 26

9200 Dendermonde

denernest@gmail.com

Provincie Limburg

24 april 2013 St Truiden

Bij een stralende hemel en een goed humeur verzamelden 34 Carabiniers zich op de Grote Markt van St Truiden. Een beetje zoeken, maar iedereen was om 11.00 op het appel. De eerste kennismaking was voor enkele nieuwkomers wat wennen. Maar Limburgs, al wordt beweerd dat ze wat traag van aard zijn, vonden snel een gesprekspartner en al gauw was het ijs gebroken. Een lekkere tas koffie werd opgediend en een kleine versnapering was welgekomen want enkele waren met de trein gekomen en waren reeds verschillende uren onderweg. Een bewijs dat onze samenkomsten kunnen afgestemd worden op het openbaar vervoer. Wat mij bij deze bijeenkomst speciaal is opgevallen is dat we een vriendenkring zijn waarin iedereen zich moet kunnen terugvinden, jong en oud, groot of klein, dik of dun. Wanneer we in ons eigen groepje blijven rondraaien dan voel ik dat sommige carpaten zich wat aan de kant gedrukt voelen, alsof ze niet welkom zijn, en dat mag niet gebeuren. Ik weet dat het plezanter is om met de mannen van uw eigen klas samen te komen, maar per slot van rekening, wordt er over toen gesproken... toen Sergeant den dien en luitenant den dien er was. Het is toch evident, dat iedereen in zijn eigen rangen kattenkwaad heeft uit gehaald dat zal niemand kunnen ontkennen, niemand is heiliger dan de Paus. Komen dan zulke stomme feiten naar boven, het is en blijft 40 of 50 jaar geleden, niemand zal daar nog voor gestraft worden. We worden ouder en misschien wel een beetje meer verdraagzaam. Dat bepaalde groepen daar problemen mee hebben is hun zaak ze blijven maar in hun eigen cocoon verder rondjes draaien. Ik voel mij carpat, klein van gestalte, maar met een oog voor iedereen. Iedereen is welkom wanneer we iets organiseren. Er is maar een woord en dat is Welkom aan iedereen. Zij die er niet waren hebben ongelijk. Het was een fijne dag en laat ons afspreken volgend jaar in HAAAAAAAsselt, HEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE

Ros Coolsaert Rosi DeRouse weijnen verhoeven Vandormael Ruttrn Pardon Conrijn Peiren Schepers Schoudeden
Klys Beel Hendrickx de fotograaf Engelen

Albert, Sam en Leopold

Tweemaandelijks Samenkomst mei 2013

Op 08 mei 2013 waren we met 30 samen inde kazerne bij de Carabiniers-Grenadiers. Na de eerste

ontmoeting werd er snel bijgepraat. Serge Van Ooteghem bracht vanuit Tessenderlo het voorstel op tafel om nog een uitstap te doen in de maand oktober dit jaar, met bestemming Heuvelland met als afsluiting van die reis de "Last Post" aan de Menenpoort in Ieper. Hopelijk vinden we genoeg kandidaten om een bus te vullen. De 49

personen die zich het eerst inschrijven hebben een plaats.

Voor het middagmaal waren we aangewezen op een beloofde kaastafel door Marc Cocquyt besteld en opgediend

En of hij daar was in gelukt zou zich later uitwijzen. Op het ogenblik dat we konden proeven van de kaastafel was het even drummen want iedereen had honger en sommige grote honger? Wanneer iedereen zijn buikje rond en dik had gegeten was er nog kaas over? Wat daarmee gedaan ...? Tot iemand mij op het idee bracht om de grootste stukken maar per Amerikaanse opbod te verkopen wat mij aardig lukte en het werd als een spel opgevat. Ondertussen was de Korpsadjutant, aangekomen in het gezelschap Adjt. D'huyvetter de man die ons wat kon vertellen over zijn zes maanden verblijf in Afghanistan meer bepaald in Kunduz

Met een diamontage en een gezellige babbel waren we snel anderhalf uur later. Wat mij vooral opgevallen was tijdens deze uiteenzetting, het bleef muisstil in de zaal. Ik denk dat dit het beste bewijs is van interesse die er was

Na de uiteenzetting was er nog een toemaatje en met een lekkere pint werd de dag afgesloten rond 16.00 uur. Weer een dag voorbij waar ex carpaten samen waren

Albert Hendrickx

Oost-Vlaanderen

Op **zaterdag 04 mei** werd verzamelen geblazen op de parking van "de Hoogen Pad" in **Adegem**. Niettegenstaande men regen had voorspeld viel het weer danig mee.

Onder leiding van Gaston Roeygens, de nieuwe voorzitter, Grenadiers Adegem, verliep de plechtigheid vlekkeloos. Richard Verstuyf leidde de plechtigheid aan het monument van de Grenadiers. Wij hebben bloemen neergelegd aan de kerk (Carabiniers), aan de Grote Baan (Grenadiers) en in Raverschoot (Carabiniers). Ons monument was opgefrist met kleurige keitjes, een idee van onze penningmeester Hubert Verdegem.

Het Muziekkorps kwam deze keer uit Maldegem. De plechtigheid werd besloten met een perfecte mars van de Carabiniers en het Belgisch Volkslied. Wij danken kolonel Peiren en LtKol Staelens, korpscommandant, voor hun gewaardeerde aanwezigheid en voor de prachtige bloemen.

Traditioneel bleven de Carabiniers het langst “plakken” in ’t Stadhuis van Raverschoot.

Banket: 25 jaar Vriendenkring Carabiniers

Er werd besloten deze verjaardag niet zo maar te laten voorbij gaan en te vieren op zijn minst met een banket. Dit zal doorgaan op zondag 06 oktober 2013 in Elsloschuurke te Evergem. Het restaurant is volledig vernieuwd en opgeknapt en mag gezien worden. Het menu wordt deze maand (juni) opgesteld en onze penningmeester zal zorgen voor een scherpe prijs. In september worden persoonlijke uitnodigingen verstuurd. Wij hopen op een grote deelname.

Vergaderingen

Op zondag 02 juni en 01 september. De vergadering van 06 oktober zal uitgesteld worden (banket).

Nieuwe leden

- Gallant J., Pijlkruidstraat 60, 9032 Wondelgem
- Blommaert R., Schoonstraat 49, 9940 Evergem

Wij heten hen hartelijk welkom.

M. Van Poecke

Medal Parade 27 maart 2013

Het is alsof er aan de winter geen einde komt. Een ijzige koude noordenwind raast over Leopoldsburg. Rond 18.00 uur verzamelen enkel Carabiniers om deel te nemen aan deze plechtigheid. Na een warme maaltijd begeven we ons naar het paradeplein. De avond valt. Wanneer we daar aankomen staan enkele vuurkorven te branden en fakkels verlichten het gloednieuw monument. We zijn met, mannen en vrouwen, 20 deelnemers die de koude trotseren. Onder de menigte de voorzitter van de Vriendenkring Kol Peiren, maar met iets speciaal wil ik toch de ouderdomsdeken van de Korpscommandanten vernoemen Kol De Pauw. “hoedje af”

Lichten flitsen aan en in de lichtbundel brengt een Schots Trio het openingsintermezzo

Soldaten marcheren per peloton van uit het duister het paradeplein op. Personaliteiten worden ontvangen. En de eigenlijke uitreiking van de eretekens loopt ten einde. Terwijl het Regiment zich klaar maakt voor het defilé brengt het Schots Trio nog een nummer ten beste.

Flink ingeduffeld met de dekens die men ons ter beschikking heeft gesteld volgen we de parade en de uitreiking van de eretekens. Een bravo voor de man of vrouw die dit scenario heeft uitgedokterd

Nadat de parade volgt nog een receptie. Eindelijk wat warmte en innerlijk voldaan.

Verkenners-Mortieren 1973-40 jaar

Her was gisteren avond voor de vierde maal, alweer een geslaagde jaarlijkse bijeenkomsten hoeve Colletje te Heppen-Leopoldsburg. We waren met 30 personen aan tafel, partners inclusief, waaronder 16 legermakers met voor de eerste maal Jos Paulus (met zijn vrouw), Leo van de Wouwer (het been) en Eddy Van Loock (en partner) en de speciale verrassing van de avond, onze chef Marcel Van Campenhout (met zijn vrouw). De Marcel ziet ons zo graag dat hij voor ieder van ons speciaal een kleine fotomap had gemaakt uit zijn persoonlijke foto's van dat jaar 1973, waarvoor onze dank.

Alles was top, het eten was lekker, de drank vloeide, de sfeer was uitstekend. Om middernacht zijn Herman Bollen en ik, met onze vrouwen als laatste naar huis gereden! **Voor hen die ook foto's hebben genomen, gelieve ze onderling te mailen a.u.b..** Marcel Van Campenhout heeft geen mailadres maar daar gaan wij zo vlug mogelijk een mouw aan passen. Als ik het mailadres van Jos Paulus heb zal ik dit ook aan jullie mededelen.

HEEL BELANGRIJK !

Zonder rampen of malheuren **komen wij volgend jaar terug samen op zaterdag 12 april 2014 om 17u45 op dezelfde locatie.** Zet dit a.u.b. in uw agenda !!!

Als jullie er echt bij willen zijn: hebben jullie dus **één jaar tijd om verlof te regelen** (voor hen die nog werken) / **de kleinkinderen niet in huis te halen die avond/geen weekend te boeken of welk andere reden dan ook !**

De bijeenkomst is normaal ALTIJD DE TWEEDE ZATERDAG VAN DE MAAND APRIL !! De afwezigen worden altijd gemist, en hoe meer zielen hoe meer vreugde ! de straffe verhalen blijven altijd welkom.

Ik zet ook al regelmatig een foto op mijn Facebook pagina : **Verkenners-Mortieren 1973 . Iedereen kan die inkijken**, ge moet niet op facebook zitten om het te kunnen zien, gewoon eens google'n : verkenners-mortieren1973 en hup ... of klik hier : <http://www.facebook.com/verkenners-mortieren1973>.

Jullie mogen er ook foto's op posten als jullie willen/ kunnen. Ook op de site van <http://blog.seniorennet.be/karabiniers> kunnen jullie info vinden over de Carabiniers en de verkenners.

Dat was het zo een beetje, bedankt om er weer bij te zijn en groetjes, en bij leven en welzijn (citaat Jos Ghysen) tot de volgende

Parvi sed Magni !

Vic

Verbetering:

De Carapat editie 1/2013

Blz 24 Artikel Marscompagnie Congo 1960

De tekst “ uit wat zou onze opdracht kunnen bestaan?” 2de regel

Het opgegeven cijfer van de blanke bevolking van 25.000personen slaat uitsluitend op de hoofdstad Kinshasa!

Op 1 januari 1957 telde de blanke bevolking in gans Congo 113.899 personen waarvan 89.309 Belgen!

Terugkeer, bestemming België

04 Oktober 2012, om 0715Hr begint mijn peloton, A20, aan het inchecken in het PRC. Na 4 dagen inpakken, materiaal binnen geven en overbodige spullen weggooien zijn ze klaar voor hun terugkeer richting Melsbroek, België.... Ikzelf zal nog achterblijven met een 20-tal karpatten als karweiploeg om samen met enkele mensen van het detachement JSD het overig Belgische materiaal op te ruimen, in te pakken en te stockeren om het zo te kunnen vervoeren naar België.

Na enkele dagen werken en al gedeeltelijk inpakken is het dan op 11 Oktober aan ons om onze kisten binnen te geven. Als de kisten gewogen zijn om te kijken of ze het maximaal toegestane gewicht van 40 kg niet overschreden hebben, en enkele "overtreders" nog iets hebben moeten verwijderen uit hun kist, kunnen ze op de VOLVO geladen worden en zo getransporteerd worden richting het PRC. Daar aangekomen staan wij al klaar om ze door de scanner te duwen voor de verplichte veiligheidscontrole. Na een klein uurtje is de laatste kist door de scanner geraakt en zijn we alweer een stukje korter bij thuis. De kisten zullen gestapeld worden en dan op de C-130 gezet worden richting België. De volgende dag kan met onze rugzak weer een volgend deel van onze bagage vertrekken, ook deze dienen door ons door de scanner gestoken te worden. Alles verloopt volgens planning en na een 40-tal minuten zit ook dit er weer op.

De komende dagen zullen we het overgebleven materiaal nog binnen geven en de logementen op te kuisen om dan zo op 15 Oktober te vernemen dat de C-130 die ons de dag erna richting Dushanbe moet vliegen weer in panne staat en dat ons vertrek dus herbekeken wordt door de mensen van de MOVCOM. Uiteindelijk krijgen we bericht dat er een oplossing is gevonden en dat we de dag erna i.p.v. 's morgens om 17hr's avonds zullen de eersten kunnen inchecken om dan zo met een C-160 van de fransen te kunnen vertrekken de tweede groep vertrekt dan rond 2030hr richting Dushanbe, waar dan de airbus van het Belgisch leger zal landen en ons terug zal brengen naar Melsbroek. 16 Oktober, de dag die sinds 4 weken met rood stond aangeduid in mijn agenda, het is 0800hr's morgens en er rest nog voldoende tijd om rustig de handbagage in te pakken en te gaan eten tot 15hr, ons uur van inchecken. Tegen 1430hr begeven de eersten zich gepakt en gezakt richting het PRC, en om 15hr komen de laatste van de eerste groep aan, enkele "speciale gevallen" lieten zich begeleiden door

collega's van andere naties, zo was er zelfs iemand die blijkbaar 4 maanden harder had gewerkt dan de rest en dus te moe was om die dag te voet van onze logementsblok naar het PRC te wandelen, hij liet zich dan maar vervoeren met een Toyota landcruiser tot vlak voor het PRC, 500m verder.

5 minuten later krijgen we de scherfvesten toebedeeld, samen met onze helm die we verplicht moeten dragen, moet deze vest zorgen voor onze veiligheid tijdens onze vlucht met de Franse C-160 richting Dushanbe. Als we alles aan hebben moeten we ons zo laten wegen zodat de mensen van de MOVCOM kunnen berekenen hoeveel personen er op de eerste vlucht mee zullen kunnen.

Als blijkt dat het voorziene aantal personen in de vlieger kan moeten we nog anderhalf uur wachten tot we het bericht krijgen dat we ons met een bus via het tarmac richting van de C-160 kunnen verplaatsen. Daar aangekomen begeven we ons allemaal achter elkaar richting van de achterklep van het toestel, waar de we de richtlijnen van de Franse loadmaster moeten opvolgen en zo naast elkaar plaats kunnen nemen in de netten aan de 2 kanten van het toestel die dienst doen als zitplaatsen. Enkele minuten later gaat de klep dicht en begint het toestel zich al taxiënd te verplaatsen richting van de startbaan om daar na een 20-tal minuten op te stijgen en de duisternis in te vliegen richting Dushanbe, Tadzjikistan. Na een vlucht van anderhalf uur komen we aan te Dushanbe waar we in afwachting van de volgende groep en later ook de airbus de maaltijd kunnen nuttigen in de kleine mess van de luchthaven. Dan om 0200hr is het zover de airbus met het laatste deel van onze eenheid stijgt op te Dushanbe. Na 5 uur vliegen is het tijd voor een technische tussenstop te Burgas, dit om het toestel te kunnen laten bijtanken, na 80 minuten wachten in de uitgestorven vertrekhal van de Bulgaarse luchthaven kunnen we opnieuw instappen en onze reis richting Melsbroek verder zetten.

Om 0900hr plaatselijke tijd landt de airbus te Melsbroek en worden we toegesproken via de intercom door minister van defensie, Pieter de Crem. Na dit kleine officiële gedeelte kunnen we voor de ogen van de nationale pers eindelijk uitstappen om ons zo naar onze familie te haasten die in de bar van de luchthaven op ons wacht. Het lang verwachte weerzien doet deugd en er valt veel bij te praten, dit gebeurt al voor een deel in de bar met een drankje in afwachting van de bagage. 20 minuten later is onze bagage er, en kunnen we samen met onze familie huiswaarts keren.

Thuis aangekomen is de verwondering miniem als blijkt dat ons moeder nog altijd even hard roept, mijn zusters me nog altijd op de zenuwen werken, het dorp niks veranderd is en de pintjes er nog altijd 1,20 euro kosten.

Dus na 4,5 maanden is het tijd om het "gewone" leven opnieuw aan te vangen en te genieten van het welverdiende verlof samen met mijn vriendin, vrienden en familie.

Maar: " Old habits die hard ...".

Sgt Lemmens

A2.4

In en over het Regiment.

Na de medal parade is het weer tijd om de eenheden et herschikken en klaar te stomen voor een volgende mogelijke opdracht zijnde deelname aan de EU BG (European Battle Group). Hierbij zijn een compagnie, het peloton verkenners en het detachement Snipers betrokken. De andere eenheden zullen verder trainen voor de uitoefening van de job eigen aan hun functie. Het is duidelijk dat kampen en oefeningen op het programma blijven en dat 2013 weer een beladen jaar zal zijn.

Voor hen die vroeger in één of andere sport waren betrokken wil ik toch enige uitslagen overnemen die in 2012 werden behaald in proeven voor de wisselbeker van de Chef van defensie (CHOD)

- cross masters in Grobbendonk 7^e
- Volleybal : 5^{de}
- Triathlon : 1ste
- Militaire vijfkamp : 2^{de}
- Wisselbeker Borrey : 5^{de}
- Wielrennen ploegentijdrit : 5^{de}
- 1:2 Marathon 2^{de}
- Mountainbike: 3^{de}
- Schieten : 3^{de}
- Zwemmen : 1ste

Met nog twee proeven (cross en oriëntatiecross) te gaan staat het Regiment 2de .